

[Aksel Larsen.]

landbrugspolitikken eller lade det køre videre i den uigennemtænkte skure, det har kørt i hidtil. Sådan ligger det. Og hvad er det for en skure? Det er dette, at man for mange herrens år siden af efter min mening unationale og i øvrigt økonomisk og politisk tåbelige grunde besluttede sig til, at man ville have dette land ind i fællesmarkedet, og så skulle vi se at redde landbruget nogenlunde igennem med skindet på næsen, indtil vi slap ind i det himmerige, man bildte danske landbrugere ind, at fællesmarkedet er. Derfor har vi haft støtteordningerne. Derfor har vi haft denne håbløse landbrugspolitik eller fortsatte landbrugspolitik, som jeg dog forstod, at statsministeren i efteråret var af den mening, at vi burde ændre, men som man nu vil fortsætte. Man har styret efter dette, og det gør man åbenbart stadig væk, og så kommer oven i købet hr. Henry Christensen og siger, som han sagde i går, at markedsdelingen rammer dansk landbrug hårdt, og det skal han hermed bevise, for hvis dansk landbrug fik de priser, der betales i fællesmarkedet, ville det have 2-3 milliarder kr. mere om året, og så var den jo helt i lod. Ja, jeg kan ærligt talt ikke indse, at det er markedsdelingens skyld, at Danmark ikke er medlem af fællesmarkedet og ikke kan blive medlem af fællesmarkedet, og hvis Danmark kunne blive medlem af fællesmarkedet, så skal man have en fantasi, der er større end min, for at forestille sig, at de 6 fællesmarkedslande ville pålægge deres skatteydere ekstra skattebyrder, for at de kunne give tilskud til dansk landbrug. For det var jo det, der blev tale om.

Det, der er sagen, er jo, at en væsentlig del af dansk landbrugseksport, den største, kommer til at gå til markeder uden for fællesmarkedet, navnlig hvis hr. Anders Andersen og hr. Per Federspiel får deres vilje, og Danmark kommer i fællesmarkedet uden England. Og så skal der gives tilskud til eksporten, så vi får samme pris for eksporten, som vi kunne få i fællesmarkedet. Jeg vil nok tro, at der ikke er nogen mulighed for, at den slags beregninger holder stik, og det er virkelig interessant, at venstres gruppeformand og politiske ordfører, hr. Henry Christensen, nu kan tillade sig at henvise til hr. Anders Andersens og Landbrugsrådets mærkværdige beregninger, som

vi i nær fremtid får lejlighed til at høre noget nærmere om i markedsudvalget.

Men dernæst, i og for sig er det jo ligegyldigt med disse beregninger, da enhver ved, at der er lukket for dansk indgang i fællesmarkedet og for forhandlinger om dansk indgang i fællesmarkedet. Den forsigtige statsminister siger selv, at vi jo må regne med 5-6 eller 8 år, før der er nogen chance. Ja men så må man da indse, at så må man holde op med at søge at opretholde dansk landbrug ved en eller anden form for noget, der i uhyggelig grad minder om socialhjælp, i stedet for at indlede en konstruktiv landbrugspolitik. Og hvis man vil have nødhjælpsordninger, bør man indrette dem efter det, vi sysler med nu, nemlig at få dannet den nordiske union, så må støtteordningerne til landbruget have en helt anden karakter. Det er det, der fremgår af vor forespørgsel, vor begrundelse for forespørgslen. Det er vor opfordring til regeringen om, at den skal se at finde frem til en landbrugspolitik, der harmonerer med de faktiske muligheder og samtidig har det nordiske sigte, alle nu bekender sig til, venstre og konservative ganske vist ikke så helhjertet som folketingets øvrige partier.

Nå ja, det er meningen med debatten, det er meningen med den af mit partis ordfører foreslåede dagsorden. Det, den siger, er, at da regeringen gennem landbrugsministerens redegørelse tydeligt har vist, at den ikke aner sine levende råd ud over at køre videre på den tilfældige og skadelige måde, man har kørt hidtil, så opfordrer vi regeringen til at finde nogle hjælpere, der i hvert fald kan antyde for den, hvordan en landbrugspolitik kunne lægges til rette. Naturligvis må vi overlade til regeringen at finde ud af, hvilke eksperter den vil tilkalde, men vi skal gerne være til rådighed for regeringen og fortælle den noget om, hvilke eksperter vi mener kunne anvendes. Det kan ikke være vor sag her i folketinget at sige, at det skal lige akkurat være dem og dem, det er regeringens ansvar, men regeringen har nu været regering i 14 måneder, og den har ikke hittet ud af det.

Den har haft sine bryderier om landbrugspolitikken. Ja, jeg kan jo ikke lade være med at tænke på, at finansministeren for nogle måneder siden sagde på et eller andet konservativt møde, at regeringspar-